

СОФИ ДАРЯ БУНТЪТ НА ЖЕНИТЕ

Превод от френски: Александър Кючуков, 1987

chitanka.info

През цялата нощ жените с нетърпение чакаха да се съмне. Със специален декрет утрешният ден бе обявен за първи ден от Ерата на Новите Свободни Жени. Довчера из целия град се суетяха инженери, които нагласяха техниката. Специални бригади от работи посещаваха домовете. Жените предаваха тенджерите, тиганите, чиниите, пералните машини, метлите и прахосмукачките — тези многовековни атрибути на женската робия — и получаваха срещу тях квитанция.

Работа и дреха оставяха само за мъжете. От днес жените нямаше да се трудят нито в къщи, нита в града. И сега те лежаха будни в очакване на сирената, възвестяваща първия ден от тяхната Ера.

Когато се раздаде сигналят, много от тях с труд се сдържаха да не скочат от кревата както винаги и да започнат сутрешните си работи. Но за какво ли да стават? Витамините или кафето с мляко, вече приготвени за мъжете, стояха в специални ниши в столовата. И новите съдове не трябваше да се мият — чиниите просто се изхвърляха през прозореца и от допира си с тревата се изпаряваха.

Майките се вслушваха в шума на роботите, идващ от детските стаи. Роботът-теляк обливаше децата с асептичен въздух, а роботът шегаджия ги обличаше. Майките дочуваха веселия им смях... Значи жените от новата Ера нямаше да са вече толкова необходими на своите деца. В училище всяко от тях щеше да получава от механичния са наставник нужната порция майчина любов.

В празните домове, без мъжете и децата, жените се опияняваха от божествено безделие. Те се излежаваха в леглата, усмихваха се, гризкаха витамини. Така мина сутринта.

През деня градът оживя. Жените излязоха по балконите, разглеждаха се една друга, дишаха чист въздух. Спомняха си, че вчера по това време перяха или тичаха по магазините, или пък ходеха да вземат децата от училище. А днес нямаша никакви задължения. Вечерта, връщайки се от столовата, мъжете донесоха на жените техния дял от концентрираната храна. Жените я опитаха и решиха, че е вкусна. Тази вечер те бяха особено нежни със съпрузите си.

Дните минаваха. В града постепенно възцари скука и жените започнаха да мърморят. Многовековната монотонна заангажираност ги бе лишила от инициатива. Трябваше да се учат на безделие. А те не умееха. Мислеха само за отнетите им грижи.

Сега шумът на роботите ги дразнеше. Децата се прибираха прекалено чисти, твърде послушни, уроците си научаваха по време на сън, изпълняваха безпрекословно указанията на роботите. Всичко това действуваше на нервите на майките. Когато мъжете пристигнаха, нахранени от столовите, жените бяха готови да хвърлят в лицата им пластмасовите кутии с концентрирана храна. Те мечтаеха за фурната, където се задушаваше рагу от заек. Придирчиво опитваха с пръст стените и пода, и напразно търсеха прах, който биха могли да избършат. Колкото и странно да е, чувстваха се натежали, остарели, омаломощени.

Започнаха да ненавиждат мъжете си: та нали те, мъжете, създадоха тези машини? Очакваха с тайна надежда роботите да се развалят. Но техниката работеше безотказно. И мъката на жените растеше.

Издържаха три месеца. След това от балкон на балкон, от прозорец на прозорец, от квартал на квартал жените се уговориха и организираха. В определения ден, в уречения час сложиха край на своята Ера. Грабнаха учудените си деца и се отправиха далеч от града, в гората. Там бързината на движенията и смехът им се възстановиха. Построиха колиби, добиха огън посредством кремък, започнаха да пекат уловените с примки зайци. И се научиха да плетат кошница от тръстика.

Мъжете един след друг отидоха при тях в колибите и останаха при семействата си. Трябваше да са задружни и да се готвят за сражение. Защото знаеха, че към гората в боен ред се движат роботите.

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 49/1987 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.